

Odluka:

PŽ 4491/08-6

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ 4491/08-6

Datum odluke: 23.12.2008 0:00:00

Vrsta odluke: Rješenje

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca mr. sc. Nenada Šepića, predsjednika vijeća, te Ljiljane Hrastinski Jurčec i Marine Veljak, članova vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom KLARA ZAGREB d.d. u stečaju, Zagreb, Koturaška 1, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika ALEKSANDRA PANTIĆA iz Zagreba, Domjanićeva 15, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj XX St-395/01 od 21. svibnja 2008. godine, u sjednici vijeća održanoj 23. prosinca 2008. godine

Odbija se žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj XX St-395/01 od 21. svibnja 2008. godine.

Pobijanim rješenjem, stečajni sudac Trgovačkog suda u Zagrebu razriješio je dužnosti stečajnog upravitelja PAVLA GRIZELJA iz Zagreba, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom KLARA ZAGREB d.d. Zagreb (točka I. izreke), MIRONA MARKIČEVIĆA iz Zagreba imenovao za stečajnog upravitelja (točka II. izreke), odredio primopredaju dužnosti novom stečajnom upravitelju u roku od tri dana (točka IV. izreke) i obvezao razriješenog stečajnog upravitelja vratiti potvrdu o imenovanju (točka IV. izreke).

U obrazloženju pobijanog rješenja prvostupanjski sud je naveo kako je zaključcima od 20. veljače, 31. ožujka, 21. travnja i 23. travnja 2008., pozvao stečajnog upravitelja dostaviti zatraženu dokumentaciju. Nakon što je stečajni upravitelj postupio po tim nalozima, uvidom u dostavljenu dokumentaciju sud je utvrdio neslaganje između podataka prezentiranih sudu s podacima iz bruto bilance. Prvostupanjski sud je zaključio kako su navedene razlike između podataka iz mjesečnih izvješća stečajnog upravitelja sa neslaganjima s podacima iz bruto bilance, nedopustive i kako se to ne može tumačiti kao slučajna greška, već kao svjesno iznošenje sadržajno neistinitih podataka o ostvarenim troškovima. Uz navedeno, stečajni upravitelj je prostore stečajnog dužnika dao u zakup i ti su ugovori štetni za stečajnog dužnika, jer ne definiraju poslovni prostor, a niti su fakture ispostavljene u skladu s tim ugovorima. Prilikom usmenog očitovanja, stečajni upravitelj nije znao odgovoriti na pitanja stečajnog suca. Na temelju iznijetog, prvostupanjski sud je

zaključio kako je riječ o neprihvatljivim propustima u ponašanju stečajnog upravitelja koji se utvrđuju važnim razlogom za njegovo razrješenje, pa je na temelju odredbe čl. 27. st. 2. i 8. Stečajnog zakona („Narodne novine“ br. 44/96, 29/99, 129/00, 123/03 i 82/06, dalje: SZ) stečajni upravitelj razriješen dužnosti i imenovan novi.

Protiv tog rješenja žalbu je izjavio stečajni vjerovnik ALEKSANDAR PANTIĆ iz Zagreba navodeći da je stečajna sutkinja, u nedostatku stvarnih i ozbiljnih razloga, iskonstruirala razloge za smjenu stečajnog upravitelja. Naime, stečajnom upravitelju postavila je niz preciznih i pripremljenih pitanja o navodnom neslaganju podataka iz bruto bilance stečajnog dužnika za 2007. s podacima iz mjesečnih izvješća stečajnog upravitelja. Stečajni upravitelj je na taj sastanak pozvan telefonom, ne znajući temu sastanka pa se nije mogao pripremiti za tako precizna pitanja. Takvim postupanjem, stečajna sutkinja mu nije dala mogućnost odgovoriti na postavljena pitanja, zaskočila ga je preciznim pitanjima na koja nije mogao odgovoriti bez uvida u dokumentaciju i nije mu omogućila dostavu pisanog očitovanja. Razlozi za smjenu stečajnog upravitelja su izmišljeni, jer onome tko ima i minimum znanja jasno je da podaci iz bruto bilance i mjesečnih izvješća ne korespondiraju: bilanca se sastavlja na zakonom propisan način, a mjesečna izvješća na način kako to sudac traži, pa se stavke mogu uspoređivati tek usporednim prikazom analitike podataka. Unatoč izostanku osnovnog znanja iz knjigovodstva, stečajna sutkinja je donijela pobijano rješenje. Nejasnoće je trebalo raščistiti sa stečajnim upraviteljem. Takvo ponašanje je zlonamjerno i sve je tendenciozno s ciljem pogodovanja Gradu Zagrebu. Predlaže ukidanje rješenja i imenovanje novog stečajnog suca.

Žalba nije osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je primjenom odredbi čl. 381. i čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03; dalje: ZPP), u vezi s čl. 6. SZ-a, u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a, te na pravilnu primjenu materijalnog prava pri čemu je ovaj zaključio da je ono pravilno i zakonito.

Razlozi pobijanja predmetnog rješenja navedeni u žalbi, svode se na prigovore zaključku prvostupanjskog suda o postojanju važnih razloga za razrješenje stečajnog upravitelja.

Odredbom čl. 27. st. 2. SZ-a propisano je da stečajni sudac može po službenoj dužnosti razriješiti stečajnog upravitelja dužnosti, ako svoju dužnost ne obavlja uspješno ili iz drugih važnih razloga. Suprotno žalbenim navodima, ovaj sud utvrđuje kako je prvostupanjski sud osnovano zaključio o postojanju važnih razloga za razrješenje stečajnog upravitelja i takav svoj zaključak valjano obrazložio.

Naime, nakon što je sud u više navrata pozivao stečajnog upravitelja na dostavu dokumentacije, uočio je određena neslaganja između podataka iz izvješća stečajnog upravitelja s podacima iz bruto bilance. Tako su neki troškovi u izvješću stečajnog upravitelja prikazani u većem iznosu od onih navedenih u bilanci (režijski troškovi, troškovi za neto plaće), a s druge strane, neki su troškovi u izvješćima prikazani u manjim iznosima od podataka prikazanih u bilanci (nagrada stečajnom upravitelju, troškovi osiguranja stečajnog upravitelja i imovine stečajnog dužnika). Uz navedeno, pod rubrikom ostalih sudskih troškova, stečajni upravitelj je mjesečno prikazao trošak u iznosu od 2.000,00 kn, a takve stavke u bruto bilanci nema. Uz navedeno, on je sklopio ugovor o zakupu poslovnog prostora koji ne definira poslovni prostor, a niti su računi pravilno ispostavljeni.

Stečajni vjerovnik u žalbi potpuno promašeno ukazuje na propust stečajne sutkinje omogućiti stečajnom upravitelju očitovati se o tim nejasnoćama, jer ga je pozvala i omogućila obrazložiti uočene nejasnoće. Nadalje, stečajni vjerovnik u žalbi pravilno utvrđuje da je stečajna sutkinja, ako joj nešto nije bilo jasno, trebala pitati stečajnog upravitelja. Stečajna sutkinja je upravo tako i postupila, ali stečajni upravitelj na precizna pitanja nije znao odgovore.

Naime, stečajni upravitelj, pozvan od suda na izjašnjenje o nejasnoćama i neslaganjima, uopće nije bio u stanju dati osnovna objašnjenja, i to vezano za isprave koje je osobno sastavljao. Stečajna sutkinja postavljala je stečajnom upravitelju niz preciznih, unaprijed pripremljenih pitanja, nakon što je proučila njegova izvješća i bruto bilancu, a žalbeni navodi o tome kako upravo zbog toga što su pitanja bila precizna i unaprijed pripremljena stečajni upravitelj nije imao mogućnost pripreme odgovora, nisu osnovani. Naime, ako je potreban minimum osnovnog znanja da se utvrdi kako podaci iskazani u bruto bilanci i mjesečnim izvještajima ne korespondiraju (na što žalitelj izričito upućuje u žalbi), što stečajni upravitelj nije bio u stanju obrazložiti, već dovoljno ukazuje na postojanje važnog razloga za njegovo razrješenje.

Stečajni upravitelj je tijelo stečajnog postupka, što znači da on ima

javnu funkciju i operativno provodi stečajni postupak pod nadzorom i uz suradnju sa stečajnim sucem i drugim tijelima stečajnog postupka. Zato je nužno da je to osoba koja poznaje stečajni postupak i koja je sposobna voditi poslove dužnika pažnjom dobrog gospodara i zastupati ga. Stečajni sudac nadzire rad stečajnog upravitelja i ovlašten je u svako doba od njega zatražiti obavijesti i izvješća o stanju stvari ili vođenju poslova. Stečajni upravitelj je dužan podnositi potpuna pisana izvješća o tijeku stečajnog postupka i o stanju stečajne mase, takva koja će sadržavati sve radnje provedene u određenom razdoblju. Jedino je na taj način moguće kontinuirano kontrolirati njegov rad i eventualno ga pravodobno pozvati na odgovornost zbog učinjenih propusta. Brojne obveze koje stečajni upravitelj mora izvršavati u okvirima svoje dužnosti, nužno traže redovito izvješćivanje o stanju stečajne mase.

Zaključno, utvrđenje da postoji razlog za razrješenje stečajnog upravitelja, stečajni sudac treba utemeljiti na utvrđenju i prosudbi da stečajni upravitelj svoju dužnost ne obavlja uspješno, odnosno da postoje važni razlozi za njegovo razrješenje. U konkretnom slučaju, iznošenjem zaključka o nesuglasju između podataka iz izvješća stečajnog upravitelja s podacima iz bruto bilance kao i zaključka o ispostavljanju računa suprotno ugovorima o zakupu, uzimajući u obzir nesposobnost i nespremnost stečajnog upravitelja odgovarati stečajnoj sutkinji na konkretna pitanja vezana za te nejasnoće, prvostupanjski sud je pravilno zaključio o postojanju važnih razloga za njegovo razrješenje.

Slijedom navedenog, pobijano rješenje je potvrđeno i odlučeno kao u izreci (čl. 380. t. 2. ZPP-a).